

ALAPTANÍTÁSOK

Alázat és gyógyulás 3. – Jób

2 Krónika 7:14: És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én orcámat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.

A Biblia azt írja, hogy Isten meggyógyított minket. Ez az Ő akarata, hogy meggyógyuljunk, de nekünk el kell fogadni a gyógyulásunkat.

1 Péter 2:24: Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Ez az Ige egy betöltött tény! A gyógyulás nem ígélet - tény!

Az illető szívében a hit felemelkedik, ha hiszi a Bibliát.

Ahogy az előbb a Krónikák könyvéből olvastuk az Igét, egy olyan részből olvastuk, ahol Isten Salamon imáját válaszolja meg, amikor is Salamon az egész Izrael népéért könyörög és imádkozik.

Az első dolog, amelyet Isten Izrael népe számára mondott, hogy: „*ha megalázza magát az én népem.*” Imádkozhatsz és imádkozhatsz és imádkozhatsz egész naphosszat, de ha a szívedet nem igazítod meg az Úr előtt alázattal, nem kapsz eredményt az imáidra. Megteheted a helyes és igaz megvallásaidat, és a helyes utakon járhatsz, de ha a szíved nem igaz Isten előtt, akkor nem tudsz kapcsolatba, összeköttetésbe kerülni Istennel.

János 4:24: Az Isten szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.

Az én Bibliám szerint Istent igazságban kell imádni. Ez pedig azt jelenti, hogy mentesnek kell lenni mindenfajta hamisságtól, mert Isten valóságos. Ő az igazság Istene. A Szent Szellem az Igazság Szelleme. Isten gyűlöli a hazugságot, ezért Isten mindent gyűlöl, ami hamis.

Amikor te Istent dicsőíted és eközben egy tettetés van jelen, akkor ez egy fal lesz közted és Isten között, és a dicséret nem jut el Őhöz.

Attól függően, hogy milyen mértékű ez a hamisság benned, ettől a mértéktől függ, hogy mennyire lesz akadályoztatva az, hogy a te imáidra választ kapj, és kapcsolatba tudj kerülni Istennel. A Biblia azt tanítja, hogy Isten már messziről megismeri a kevélyeket.

1Péter 5:5: Hasonlatosképpen ti ifjabbak, engedelmeskedjétek a véneknek; mindnyájan pedig egymásnak engedelmeskedvén, az alázatosságot öltsetek fel, mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

„*Mert az Isten a kevélyeknek ellene áll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.*”

Ahhoz, hogy sikeres legyél - teljesen mindegy, hogy miben jársz - szükséges, hogy Isten kegyelme rajtad legyen!

Amikor mi a gyógyulásról tanítunk, akkor szinte minden hangsúlyt a hitre helyezünk - de nem kaphatnád meg Istentől eredő hitedet, ha Istennek nem lenne ott a kegyelme. Csak Isten kegyelme által vagyunk képesek arra, hogy valóságosan, tisztán lássunk, megértést kapjunk Tőle, és valóban együtt tudjunk járni a Mindenható Istennel.

Az, aki hamar meg tudja magát alázni Isten előtt, az az illető az, aki hamar tud kegyelmet kapni Istentől. Képes arra, hogy gyorsan megváltoztassa a hibás, téves dolgokat, hogy áldást nyerhessen Istentől - mert a kevélység egy akadály a kegyelme útján. A kevélyég egy akadály

abban, hogy te valóban meglásd azt, amit látnod kell. A kevélység akadály abban, hogy te megértsd azokat a dolgokat, amelyekre szükséged lenne, hogy megértsd.

Van egy Ige a Bibliában, amit újra és újra lehet olvasni, és idézve van az Újszövetségben és az Ószövetségben is:

Máté 13:15: Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Ez a megkövéredett szív annyit jelent, hogy vastagon lerakódott zsírréteg van a szívükön, amely teljesen érzéketlenné vált Isten dolgai felé. Teljesen süketek Isten dolgai felé - vagyis süket az ő testük. A szemeik pedig elnehezdedtek és becsukódtak.

Ez egy nagy-nagy kulcs a gyógyulás tekintetében: amikor szükséges, hogy meglásd, amit meg kell látnod, és megértsd, amit meg kell értened, hogy meghalld, amit meg kell hallanod - hogy megértést kapj.

Vagyis érzékenynek kell lenni a Szent Szellem tanításaira, hogy az által meg tudj változni.

A megtérés annyit jelent, hogy az addigi nézőpontodat megváltoztatod, és most már máshogy látod.

A megtérés, vagy az átalakulás, az átformálódás azt is jelenti, hogy ez az egész életünk során egy folyamat kell, hogy legyen, nem csak az újjászületésünkkor térünk meg az Úrhoz. Miután újjászülettél, utána folyamatosan kisebb-nagyobb kiigazításokat kell tenned az életedben.

Hadd tegyek itt egy kis kitérőt!

Most már lassan öt éve vagyok Magyarországon. Túl sokszor mondják ezt az emberek: *én ezt már rég tudtam. Én ezeket a könyveket már azelőtt is elolvastam. Már 5-6 éve keresztény vagyok az Úrban, hitben vagyok, és én ez vagyok, meg az vagyok, és én mindezt tudom már.*

Tudjátok mi ez? Ez büszkeség és kevélység.

Akkor, ha te nem vagy hajlandó változásokra, akkor ezt azt jelenti, hogy te magadról úgy gondolod, hogy te már megérkeztél. Ez azt jelenti, hogy magadat tökéletesnek tartod, és már nincs helye benned a fejlődésnek - és akkor bizony bajban vagy.

Ahogy mi fejlődünk és növekszünk, szükség van arra, hogy megváltozzunk, átalakuljunk. *Mielőtt* te ezeket a változásokat meg tudod tenni, *előtte látnod* kell. Kell, hogy legyen füled a hallásra.

Ezek a változást okozó tények, és *ez* okozza a változást, hogy valóban megtörténjen.

Az emberek változást akarnak az anyagi életükben, a testükben gyógyulás értelmében. Változást akarnak a kapcsolataikban, a karrierben és a munkahelyi állásaikban, és a szolgálatukban. Külsőleg meglátható, megtapasztalható változásokat akarnak.

Nagyon fontos alapelveink vannak itt: először ezek a dolgok *szellemben* történnek meg, és *utána* történnek meg a fizikai természetben valóban.

Ugyanez a helyzet a fizikai értelemben vett magvetésnél. Amikor elveted a magot a földre: nem tudod másnapra megnézni, hogy mi lesz belőle, de már megtörtént. Későbbiekben fog a mag kinövekedni a földből.

Ahhoz, hogy a külső láthatóban változást érh el, először belül, a láthatatlan világban meg kell változnod. De sajnos az emberek nem ott keresik a változást. Nem a szívükben, az elméjükben, a gondolataikban keresik a változásokat.

Ahhoz, hogy külsőleges változások következzenek be az életedben jó értelemben, belül kell először megváltoznod.

Amikor belül a szívedben, a szellemedben végrehajtod ezeket a változásokat, akkor lesznek ezek későbbiekben láthatóak kívülről. Ha van szívünk, amely be tudja fogadni a változásokat, van fülünk a hallásra, van szemünk a látásra, akkor tud az Úr minket meggyógyítani.

Sokszor úgy hiszik az emberek, hogy a gyógyulás csupán annyi, hogy megteszem az ilyen irányú megvallásaimat.

A helyes irányú megvallás nagyon-nagyon fontos, de nem ennyiből áll az élet! Ott van a szív állapota, ott van a magatartásunk, ott van a gondolkodásmódunk és az életvitelünk - és először ezekben kell a változásokat megtenni.

Ha az Urat követem, akkor nekem szükségem van arra, hogy folyamatosan megváltozzak. És te nem tudsz mindent!

A fény rávilágít a sötétségre, és azt kioltja - vagyis azt, amiben vagyunk.

Az Ige segít abban, hogy felfedezd, hogy azt, amit addig helyesnek gondoltál, az hibás, és az az út, ahogy eddig gondolkodtál, az hibás. Amit az addigi eltelt éltében tettem és cselekedtem, az hibás volt. Vagyis a fény rávilágít, hogy ez nem a megfelelő, nem helyes út - vagyis itt az idő a változásra.

Az alázatosság az, amely képessé tesz téged arra, hogy valóban megváltozz. A büszkeség és kevélység megakadályoz téged abban, hogy ezeket a változásokat megtegyed.

Minél inkább alázatos vagy, annál inkább vagy nyitott a taníthatóságra és a változásokra. Minél kevélyebb vagy, annál nehezkesebb vagy ezekre a változásokra, annál jobban elzárt vagy ezektől az igazságoktól.

Néha az emberek annyira teljesek a kevélységgel, ha bármilyen kis kiigazítást kapnak, hogy meg kellene változniuk, azonnal megsértődnek és megbotránkozva elmennek: *Mit is akarsz nekem mondani? Azt akarod mondani, hogy nekem meg kellene változnom?*

Igen! Mert mindannyiunknak folyamatosan meg kell tennünk ezeket az apró változásokat, mert nem tudunk mindent!

Alázatosnak lenni annyit jelent, mint egy kiigazítandó szellemünknek lenni - vagyis készek vagyunk arra, ha kell, megváltozzunk.

Ez azt jelenti, hogy én ebben az évben más vagyok, jobb vagyok, mint tavaly voltam, és jövőre még másabb leszek, mint most vagyok.

Ez az Úr teljes munkája, hogy minket elváltoztasson dicsőségről dicsőségre, az Ő orcájához egyre inkább hasonlónak tegyen minket - és minket arra hívott el az Úr, hogy a világ felé példát mutassunk, hogy mi Jézushoz hasonlóak vagyunk.

1János 2:6: Aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt.

Filippi 3: 13-14: Atyámfiak, én magamról nem gondolom, hogy már elértem volna: 14. De egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nékifeszülve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.

Abdiás 1,3: Szíved kevélysége csalt meg téged, ki sziklahasadékban lakozol, kinek lakóhelye magasan van, aki mondja az ő szívében: Ki vonhatna le engem a síkra?!

Nagyon sok megtévesztett ember van, a kevélységük miatt.

A kevélység pedig megkeményíti a szívet. A kevélységnek van egy olyan szerepe, hogy megkeményíti a szívet, megsüketíti a fület, megvakítja a szemet, és némává is tesz, és megtéveszt, megcsal téged.

Az alázatosság pedig megnyit téged arra, hogy még inkább érzékenyebbé válj a szellemi dolgok felé - vagyis többet hallj, többet láss, többet megérts, az elméd még többet felfogjon és megértsen.

A kevély még inkább süketté és vakká válik. Megvakul, megsüketül.

Jakab 5:14-15 (Vida fordításban!) „Gyengélkedik valaki köztetek? Hívassa el magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak fölötte, kenjék meg olajjal az Úr Nevében. És a hit imádsága megtartja a beteget, és életre kelti az Úr. És ha vétkezett, bocsánatot nyer.”

A gyógyulás ebben az Igében úgy vonatkozik, mint az *Úr életre kelti*. Mert amikor valaki beteg, akkor lesüllyedt az ő állapotában. Amikor viszont meggyógyultál, akkor életre keltél, és megáldást kaptál.

Lukács 18:9-14: Némelyeknek pedig, akik elbizakodtak magukban, hogy ők igazak, és a többieket semmibe sem vették, ezt a példázatot is mondá: 10. Két ember ment fel a templomba imádkozni; az egyik farizeus, a másik vámszedő. 11. A farizeus megállván, ily módon imádkozott magában: Isten! Hálaikat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek, ragadozók, hamisak, paráznák, vagy mint ím, e vámszedő is. 12. Böjtölök kétszer egy héten; tizedet adok mindenből, amit szerzek. 13. A vámszedő pedig távol állván, még szeméit sem akarta az égre emelni, hanem veri vala mellét, mondván: Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek! 14. Mondom néktek, ez megigazulva ment alá az ő házához, inkább hogynem amaz: mert valaki felmagasztalja magát, megaláztatik; és aki megalázza magát, felmagasztaltatik.

Az, aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki viszont magát megalázza, az felmagasztaltatik.

Az pedig, hogy felmagasztaltatunk, jelenti, hogy meggyógyulunk. Mert megmutatja Isten a kegyelmét, és meggyógyít. Mert a kegyelem Istentől része a tanításoknak, amikor a gyógyulásról van szó, és szükséges, hogy ezt elhidd!

Nekünk szolgálóknak ugyanúgy kell hinnünk Istenben, mint bárki másnak, és a prédikátoroknak is ugyanúgy kell szeretetben járniuk, ugyanúgy kell tudniuk megbocsátani és elfelejteni, mint bárki másnak, ahhoz, hogy kegyelemben járjanak.

Mindig is lesznek olyanok, akik felteszik ezt a kérdést: *igen, én ezt látom, hogy ott van a Bibliában, de mégis ez a nagyon szeretetre méltó keresztény néni meghalt.*

Mi köze annak, hogy milyen aranyos néni volt ahhoz, hogy meggyógyult-e vagy sem? Semmi!

Ismerek olyan nagyon jónak mondott embereket, akik meghaltak és a pokolba kerültek. Mert mi köze egy morális értelemben vett jó embernek ahhoz, hogy a pokolba kerülünk? Semmi!

Efezus 2:8-9: Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; 9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Kegyelemből üdvözlünk, kegyelemből gyógyultunk meg. Ha az Úrhoz az alapján járulsz oda, hogy te milyen jó ember vagy, akkor bizony áldás nélkül mész el, mert ez büszke és kevély magatartás.

Nemrégiben beszélünk egy nagyon aranyos, kedves nagymamával. Egy nagyon példás és jó életet élt egész életében. Azt kérdezte, hogy: *miért büntet engem mégis Isten ezzel a kibírhatatlan fejfájással, hiszen én erre nem szolgáltam rá* – mondja. *Mindig is tisztességes, becsületes életet éltem, mindenkin segítetttem.*

A gyógyulás és az üdvösségünk nem cselekedeteken alapul, illetve nem tart vissza minket, ha mulasztottunk a cselekedetekben. Csak ahhoz van köze, amit Jézus tett értünk a kereszten.

Mert itt az ördög, és Jézus Krisztus legyőzte az ördögöt. Isten szerepe nem az ördög szerepe. Istentől csak kapni lehet áldást.

Most pedig rátérünk Jób esetére.

Most is kell, hogy legyen füled a hallásra, mert amikor az emberek Jób könyvéhez térnek, akkor az egésztest félreértik és eltévesztik. Hazugságokban hisznek abban a könyvben, és teljesen összezavarodnak.

Amikor Jób 42 fejezetén keresztül olvassák magukat, akkor csak a szenvedést látják, és Jób küszködését, és azt mondják, hogy: *én ugyanolyan vagyok, mint Jób esete.*

Pedig, ha valaki szereti Jób könyvét olvasni, úgy kellene befejeznie, hogy én ugyanolyan vagyok, mint Jób, mert Jób a végén kétszer annyit kapott mindenből Istentől, mint amennyivel kezdte!

Azt mondják az időkutatók, hogy Jób teljes megpróbáltatási időszaka kb. egy évre terjed ki.

Azt is meg kell érteni, hogy Jób életében hatalmas bővülködést árasztott rá az Úr, mielőtt a megpróbáltatások elindultak!

Azt hiszem, mire a Jób könyve tanulásának végére érünk, fogod látni, hogy mennyi köze van az alázatnak a gyógyuláshoz.

Jób 1:1: Vala Úr földjén egy ember, akinek Jób vala a neve. Ez az ember feddhetetlen, igaz, istenfélő vala és büngyülő.

Vagyis megtudjuk rögtön az első versből, hogy milyen tökéletes ember volt: Istenfélő volt, büngyülő volt, igaz életet élt.

Jób neve a héber nyelvben gyűlöltet jelent. Ki volt az, aki Jóbot gyűlölte?

Az ördög. Az ördög mindenkit gyűlölettel néz, aki igaz módon él. Az ördög mindenkit gyűlölettel tekint, aki igaz életet él, és bővülködik, fejlődik.

Azt is tudjuk, hogy az egyetlen tökéletes ember a földön maga az Ember Fia, Jézus Krisztus volt.

Jób mindig is igaz életet élt, és mindig is az igazság mellett szólt.

Ez egy nagyon jó példa a ti számotokra!

Nézzük meg a fejezet végét:

Jób 42:6: Ezért hibáztatom magam és bánkódom a porban és hamuban!

Vagyis Jób belátta, hogy hibázott, és megbánta, amit tett. Ezt mondja az angol Biblia.

Jób 42:10: Azután eltávolítá Isten Jóbról a csapást, miután imádkozott vala az ő barátaiért, és kétszeresen visszaadá az Úr Jóbnak mindazt, amije volt.

Az Úr eltávolította Jóbról a csapást, és kétszeresen megáldotta mindennel, mint amilye volt.

Vagyis mikor jött a változás, az áttörés? Amikor Jób megbánta és bűnbánatot tartott, megalázta magát.

Nem kell akkor valakinek megbánni, amit tett, ha csak el nem rontotta. Miért kellett Jóbnak megbánnia, amit tett? Mert Jób eltevesztette, elrontotta. Jób valóban elrontotta? Igen.

És ez, amiben első sorban hibázott: a félelmei voltak, amit magába engedett. Állandóan félt és aggódott – de erről most nem fogunk tanítani, ez egy másik tanítás lesz.

Jób 3:25: Mert amitől remegve remegtem, az jöve reám, és amitől rettegtem, az esék rajtam.

Miért félt Jób? Ez a félelem pusztította el az ő védelmét. Miért kellett Jóbnak megtérnie és bűnbánatot tartani? *Uram, ezt a buta dolgot tettem, és bocsáss meg érte.*

Mit mondott Jób, illetve mit tett Jób, amiért bocsánatot kellett kérnie az Úrtól?

Jób 2:10: Ő pedig monda néki: Úgy szólsz, mint szól egy a bolondok közül. Hamár a jót elvettük Istentől, a rosszat nem vennők-é el?Mindezekben sem vétkezék Jób az ő ajkaival.

A Biblia azt mondja, hogy Jób nem vétkezett a szájával. Vagyis a száján kijött szavak miatt nem kellett bocsánatot kérnie az Úrtól.

Jób 3:1: Ezután megnyitá Jób az ő száját, és megátkozá az ő napját.

Jób tehát végül megnyitotta a száját, és megátkozta a saját napját.

A harmadik fejezet csupán arról szól, hogy miért, miért, miért és miért. *Mit tettem azért, hogy én ezt így megszolgáltam volna?*

Megmondom nektek mit: túl sokat is.

A tények a következők: ha mindazt megkaptad, amit megérdemelnél, akkor beteg lennél, szegény lennél, rövid életű lennél, és a pokolba kerülnél.

Mert ez lenne az igazságos részed, ha azt kapnád, amit megérdemelnél, úgyhogy ezt soha ki ne ejtsd a szádon, hogy: *mit tettem azért, hogy én ezt megérdemeltem.*

Inkább beszélj Isten kegyelméről és irgalmáról. Mert a büszkeség ezeken a kérdéseken keresztül is kinyilatkozik. Ez bizony a büszkeség, amikor azt kérdezd: *miért pont én? Mit tettem valaha is azért, hogy ez történt?*

Megmondom neked: büszkeség!

Amikor valaki ilyen állapotban kerül, hogy siránkozik, és bajban van, és csapások vannak rajta, akkor nem prédikálni kell neki.

Ezt azért mondom, mert Jóbnak volt három barátja, akik a legnagyobb baj közepén meglátogatták, és mindnyájan érveltek, és az okosságukat mutogatták neki - csak prédikáltak neki. Megítélték.

Ilyenkor a legcsodálatosabb, ha csöndben tudsz lenni!

Természetesen Jób barátai is bajba kerültek Istennél, ezért aztán Jóbnak kellett imádkozni a saját barátaiért a legvégén, hogy kimeneküljenek a bajból.

Ahogy Jób könyvét olvassuk, Jób olyan hosszú elmefuttatásokban van, hogy sokszor eltévesztjük a gondolkodás fonalát. Nézzük meg ezért a következő verset:

Jób 13:15: Még ha meg is öl engem, akkor is Őbenne bízom; de útjaimat megvédem Őelőtte!

Vagyis azt mondja a Biblia, hogy a saját útjait akarja igazolni Isten előtt. Vagyis érvelni, vitatkozni, igazolni akarja saját magát - ez van az én Bibliám margójára írva.

Ez jó, vagy rossz dolog? Ez nem jó Isten előtt.

Jób és az ő barátai szó szerint vitatkoztak. Fejezet és fejezet és fejezet sorozatában csak vitatkoznak, érvelnek.

Ahogy olvasod a fejezeteket, azt is fogod látni, hogy Jób arra is készen állt, hogy magával Istennel szembeálljon, és vele érveljen, és veszekedjen. Vagyis készen állt arra, hogy Istennek bebizonyítsa, hogy ő egy igaz ember, és neki van igaza.

Magának a Szent, Mindenható Istennek akarta bebizonyítani!

Vagyis a vitatkozás és az érvelés egy másik megnyilvánulási formája magának a büszkeségnek. Az illető, aki állandóan csak vitában és érvelésben van, bizony büszkeségben szenved.

Te szeretsz-e vitatkozni másokkal?

Példabeszédek 13:10: Csak háborúság lesz a kevélységből: azoknál pedig, akik a tanácsot beveszik, bölcsesség van.

„Csak a kevélység által jön a háborúság” - azt mondja az angol Biblia.

Vagyis az érvelgetés és a vitázgatás mindig csak a kevélységből jön.

A gyógyító sorokban is nagyon sokszor találkozunk ezzel. Ha az Úr Jézus mutat valamit, akkor ne vitatkozz Vele.

Amikor Jézus Krisztus a sziroföníciai asszonyt kutyához hasonlította, ez az asszony még akkor sem vitatkozott.

Megérted-e azt, hogy amikor az Úr Jézus véleménye és a te véleményed különbözik, akkor mindig az Úr Jézusnak van igaza, minden esetben?

Az soha nem történt meg a Bibliában, hogy az Úr Jézus azt mondta volna egyszer is, hogy: *ne haragudj, de nem volt igazam, én eltévesztettem*. Ez soha nem történt meg, mert Isten soha nem téveszt el semmit!

Vagyis arra a következtetésre juthatunk, ha te és az Úr Jézus különböztök az imádságban, azonnal fel kell fedezned, hogy te vagy a hibás. Meg kell értened olyankor, hogy te vagy a hibás!

Jób ott követte el a hibát, hogy keserűvé vált a megpróbáltatásai után. Tudjátok mit csinált?

Jób 7:11: Én sem tartóztatom hát meg az én számat; szólok az én szellemem fájdalmában, és panaszkodom az én lelkem keserűségében.

Panaszkodni, keseregni, keserűségben lenni - ez az egyik megnyilatkozása a büszkeségnek.

Jób keserűségben volt, hogy mi történt vele. Elvesztette a gazdagságát, elvesztette az egészségét és elvesztette a gyermekeit. Az ördög nagyon keményen sújtotta - és ilyenkor keserűbbé válik az ember. Ez pedig azt jelenti, hogy elveszel a megpróbáltatásokban.

A keserűségnek nem szabad, hogy gyökere legyen benned! Ha győzedelmes akarsz lenni az életben, és sikeres, akkor a keserűség egyetlen gyökerét sem engedheted meg magadban!

Jób végül is legyőzte a keserűségét, és megbánta, amit tett, és győzedelmesen jött ki a megpróbáltatásaiból.

Azt is látnunk kell, hogy mik voltak azok a dolgok, amelyek Jóbot megkeserítették? Keserűségben volt, és Isten ellen fordult, hogy miért hagyta Isten, hogy ez megtörténjen vele.

Nem Isten tette vele ezeket a csapásokat, Isten csak megengedte!

Azt is tudnotok kell, hogy azért, mert Isten lehetővé tesz valamit az életedben, hogy megtörténjen, nem jelenti azt, hogy Isten egyet ért vele, vagy tetszik Neki, ami történik.

Mert az igazság az, hogy ez soha nem az Ő akarata volt! Ennek ellenére Jób Isten felé keseredett meg, és az ő három barátja megpróbált beszélni vele. A beszélgetés fő vezérvonala, hogy: *miért, miért és miért? Bárcsak, bárcsak tudnám, hogy miért?*

Így ne beszélj! Mert a 'bárcsakok' és a 'miértek' csak lefelé visznek.

Ezek a kedves barátai Jóbnak ugyan nem tudták a választ, de attól függetlenül még jól megválaszoltak nekik. Fejezet-fejezet után tele van az ő válaszukkal. Sok Igét tudtak, sok Írást tudtak idézgetni, és erre nagyon büszkék voltak.

Egy jó tanács a keresztényeknek: azért, mert sokat tudsz a fejedben, sok Igét tudsz idézni, ez még nem ok arra, hogy a másíknak válaszként elmondd, mert a Szent Szellem kenetében kell áramlanod és folynod!

Nagyon sokszor az emberek bőségesen tudnak Igéket idézni, de nem ismerik magát Jézus Krisztust, az Urukát.

Nagyon sok keresztény alapelveket ismerhetsz, keresztény történelmet ismerhetsz, vallásokat ismerhetsz, de ez nem azt jelenti, hogy bármit is tudsz! A Szent Szellem vezetésében kell lenni, hogy hogyan vezet téged a Szent Szellem a szívedben!

Jób barátai mind tévesek, hibásak voltak.

Ha a Szent Szellem ihletésére mondod az igazságot, akkor azt szeretetben fogod mondani.

Ezek a csodálatos barátai Jóbnak, mit is mondtak neki? *Jób, látod, te bűnöztél, te bűnös voltál, te átok alatt vagy, ezért szenvedsz most*. Jób barátai azt mondták, hogy: *Jób, te engedetlen voltál, ezért átok alá kerültél, mert bűnöztél, mert bűnben voltál*.

Sajnos ma is nagyon sok keresztény így gondolkodik. Sajnos tudom, mert most érkeztem vissza Jeruzsálemből, és pontosan egy ilyen prédikációt hallottam odakint is. Ezek az ördög tanai. Amikor ez a prédikátor befejezte, Istenből magából ördögöt prédikált ki. Egyetlen egyszer nem említette Jézus Krisztus nevét, és nem említette az ördög nevét. Ennyit mondott: *Isten az, aki téged tökéletesít ezekkel a csapásokkal és megpróbáltatásokkal*.

Ha Isten ilyen lenne, hogy a betegségekkel finomítana minket, és valaki ez által meghalna, akkor Őt a gyilkosság vádjával lehetne vádolni a bíróságon.

Jakab levelében pedig olvassuk, hogy Istenben nincs változásnak és sötétségnek még árnyéka sem! Nem használja a gonosz eszközöket, mert Ő maga a Fényesség, maga a Szeretet.

Ha valaki eddig így beszélt, akkor ezért bocsánatot kell kérnie az Úrtól!

Jób barátai azt mondták, hogy: *bánd meg a bűneidet, és akkor majd Isten meggyógyít.*

Jób ezt a beszédet nem szerette hallani, mert Jób azt válaszolta, hogy: *én nem követtem el bűnt, és hogy én mindig is igazul éltem.*

Jób még ennél is tovább megy: *szeretném, ha Isten személyesen szállna velem beszédbe, és személyesen szeretnék vitába szállni Istennel az én ügyemben.* Jób azt válaszolta, hogy: *Isten megvonta az én jogaimat, megvonta az én igazságomat.* Vagyis más szóval azt mondta: *Isten igazságtalan volt velem.*

Jób azzal vádolta Istent, hogy Isten nem volt igazságos és fair vele, mikor ő tökéletes volt, és hogy ő nem rontotta el. Isten mégis megengedte, hogy ezek mind megtörténjenek vele.

Ez egy másik formája, amikor a kevelységünk megnyilvánul, amikor az önigazunkat próbáljuk bizonygatni.

Ez bizony büszkeség!

Jób 23: 3-4: Oh ha tudnám, hogy megtalálom Őt, elmennék szinte az Ő székéig. 4. Elébe terjeszteném ügyemet, számat megtölteném mentő erősségekkel.

Jób Isten elé akar menni, vitázni.

Istennel szembeszállni és vitázni - ez büszkeség.

Sokszor az emberek Istennel vitatkoznak, habár nem is tudják. Azt hiszik, hogy csak a prédikátorral vitáznak - pedig Istennel vitatkoznak.

Az Úr Jeremiást egyszer elküldte valakihez, hogy beszéljen vele:

2Kronikák 36:12: És gonoszul cselekedék az Úr előtt, az ő Istene előtt, és nem alázta meg magát Jeremiás próféta előtt, aki az Úr képében szól vala néki.

Az Úr Jeremiás prófétát küldte beszélni vele, de Jeremiás nem a saját fejéből beszélt. De ez az ember nem hallgatta meg az Úr szavát, és nem alázta meg magát Jeremiás előtt - vagyis az Úr előtt.

Máté 10:40: Aki titeket befogad, engem fogad be; és aki engem befogad, azt fogadja be, aki engem küldött.

A zsidók azt állították, hogy ők ismerik Istent. Nagyon büszkék voltak, hogy tudják az Írásokat. De amikor megfeszítették Jézust, azáltal teljesen elutasították magát Istent, az Atyát.

Mert ha nem fogadod be, akit Ő küldött, akkor magát, aki Őt küldte, azt sem fogadod be.

Jézus azt mondja, hogy akit én küldök, és nem fogadjátok be, azáltal *engem* nem fogadtok be.

Ahogy látjátok, mikor a zsidók kijöttek Egyiptom földjéről a rabszolgaságból, számtalan alkalommal fordultak Mózes és Áron ellen. A szájukkal fordultak ellenük. Az Úr azt mondta, hogy: *hallom ezeket, hogy ellenem fordultak.* Az Úr saját személyének vette ezeket a támadásokat, pedig a zsidók csak Mózes és Áron ellen irányozták.

Vannak tehát olyan emberek, akiknek ezen a területen kell változtatniuk.

Nézzétek meg Pál esetét a Damaszkuszi úton:

Apostolok Cselekedetei 9:4: És ő leesvén a földre, halla szózatot, mely ezt mondja vala néki: Saul, Saul, miért üldözöl engem?

Vagyis Pál nem a keresztényeket üldözte, hanem magát Jézus Krisztust üldözte.

Sokszor az emberek úgy tévesztik meg magukat, hogy a fejükben azt hiszik, hogy: *én tisztelem az Urat*. De igazából nem tisztelik az Urat, mert az ő szolgálóit nem kezelik tisztelettel. Mert ha igazán tisztelnék Istent, akkor tisztelettel állnának azon szolgálók felé, akiket Isten hozzájuk küld.

Van egy másik szélsőséges hiba: az emberek magukat gondolják Istennek.

Amikor az emberek hallgatnak egy prédikációt, vagy egy tanítást, és azt elutasítják, és azzal vitába szállnak, nem veszik észre, és nem tudatosul bennük, hogy magával Istennel szálltak szembe, és ennek a gyökere a büszkeségük volt. Valójában Isten szólt hozzájuk az által a prédikátor által, aki szólt, és ők nem veszik észre, hogy Istent utasították vissza.

Legtöbbször azt hiszik ilyenkor, hogy az illetővel van problémájuk.

Én ezt az illetőt nem szeretem - mondják. Lehet, hogy Isten pontosan ezért foglalkozik veled, hogy ne keményítsd meg a szívedet, és ne bontakozz ki a kevélységben, mert nagyon sokba kerül, amikor az ember nem tanítható.

1Thesszalónika 2:13: Ugyanazért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, hogy ti befogadtátok az Istennek általunk hirdetett Igéjét; nem úgy, mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét, aminthogy valósággal az is, amely munkálkodik is bennetek, akik hisztek.

Nem azért kell befogadnunk azt, amit az emberek mondanak, mert az az ő saját elképzelésük, hanem ne felejtse el, hogy van egy Bibliád, ott van benned a Szent Szellem, és te magad meg tudod ítélni a dolgokat a Szent Szellem kenete által.

Isten *szól-e* hozzád a szolgálati ajándékokon keresztül, vagy nem?

Isten *szól-e* hozzánk prédikációkon, tanításokon, próféciákon keresztül, vagy nem?

Ha pedig szól hozzánk ezeken keresztül, akkor jobban tesszük, ha odahallgatunk, és jobb, ha ilyenkor figyeled magad, hogy te vitatkozásban vagy-e ilyenkor! Mert ilyenkor esetleg abban találsz magad, hogy te Istennel vitatkozol.

Maga Jób Istenre haragudott meg. Jób mérges lett Istenre: *én meg akarom találni Isten székét! Szeretném az én dolgomat vitában megtárgyalni Isten előtt.*

Jób 27:2: Él az Isten, aki az én igazamat elfordította, és a Mindenható, aki keserőséggel illette az én életemet.

Jób erről azt mondja, hogy: *én megtagadom, hogy elismerjem, hogy én bárhol is elrontottam, eltévesztettem volna, Isten keserőséget osztott ki az én szívemre anélkül, hogy oka lett volna rá. Bárcsak tudnék Vele beszélni! Vitába szállnék vele az én ügyemről. Mutasd csak meg nekem, Isten, hol is rontottam el?*

Ez egy nagyon rossz magatartásforma!

Ne felejtsetek el, hogy Jóbnak nagyon nehéz időken kellett végigmennie. Ennek ellenére ne felejtsetek el, aki így beszél, hisz és gondolkodik, az az út arra, hogy elveszen.

Jób ilyen hozzáállással van, fejezeteken keresztül.

A 32. fejezetben kezdjük megkapni a választ:

Jób 32:1: Miután ez a három ember megszűnt vala felelni Jóbnak, mivel ő igaz vala önmaga előtt.

Vagyis Jóbnak ez a három barátja többet nem szólt, mivel Jób igaznak gondolta önmagát. Látjátok-e, hogy miért kellett Jóban bűnbocsánatot kérni?

Jób 32:2: Haragra gerjede Elihu, a Barakeél fia, aki Búztól való vala, a Rám nemzetségéből. Jób ellen gerjedt föl haragja, mivel az igazabbnak tartotta magát Istennél.

Azért gerjedt haragra ez a fiatalember, mert Jób igazabbnak tartotta magát magánál Istennél.

Jób 32:3: De felgerjedt haragja az ő három barátja ellen is, mivelhogy nem találják vala el a feleletet, mégis kárhoztatják vala Jóbot.

Vagyis maga Jób is, és a három barátja is, mindannyian tévesek, hibásak voltak. Nagyon sok féligazságot mondanak, de mind a szívük, mind a magatartásuk, a hozzáállásuk hibás volt.

Jób 32:4: Elihu azonban várakozott a Jóbbal való beszéddel, mert amazok öregebbek valának őnála.

Jób 33:12-17: Ímé, ebben nincsen igazad, azt felelem néked, mert nagyobb az Isten az embernél! 13. Miért perelsz vele? Azért, hogy egyetlen beszédedre sem felelt? 14. Hiszen szól az Isten egyszer vagy kétszer is, de nem ügyelnek rá! 15. Álomban, éjjeli látomásban, mikor mély álom száll az emberre, és mikor ágyasházukban szenderegnek; 16. Akkor nyitja meg az emberek fülét, és megpecsételi megintetésükkel. 17. Hogy eltérítse az embert a rossz cselekedettől, és elrejtse a kevélységet a férfi elől.

Vagyis Isten szól az emberekhez, csak az emberek nem hallják meg. Üzenetek által, prédikációk, tanítások által, álmokban - mégsem kapják meg, eltévesztik, mert saját elképzeléseikhez ragaszkodnak.

Jób 34:5, 9: Mert Jób azt mondá: Igaz vagyok, de Isten megtagadja igazságomat. 9. Mert azt mondja: Nem használ az az embernek, ha Istennel békességben él.

Jób azt mondja, hogy: *nézzétek csak, nincs annak semmi értelme, ha az ember igazul él Isten előtt. Nem használ az. Nézzétek, meg, velem mi történt, pedig mindig is igaz módon éltem.* Látjátok, miért kellett Jóbnak megtérnie?

Jób 34:10-11: Azért, ti tudós emberek, hallgassatok meg engem! Távol legyen Istentől a gonoszság, és a Mindenhatótól az álnokság! 11. Sőt inkább, amint cselekszik az ember, úgy fizet néki, és mindenki az ő útja szerint találja meg, amit keres.

Ez a legnagyobb igazság, amit valaha fogsz hallani.

Jób 34:31-32: Bizony az Istenhez így való szólani: Elszenvedem, nem leszek rosszabbé; 32. Amit át nem látok, arra Te taníts meg engem; ha gonoszságot cselekedtem, többet nem teszem!

Lehet, hogy sok jó dolgot cselekedtél az életben, mégse fordulj Isten ellen, és vádold Őt a gonosszal. Alázkodj meg az Úr előtt, és mondd azt neki: *Uram, ha elrontottam, ha téves voltam, hibáztam, mutasd meg nekem. Taníts meg engem Uram, és én megbánom a rosszat.*

Mindig ilyen formában állj az Úr elé. Nem nagy bűnről van szó, egyszerűen tudatlanságról. Nem tudod azokat a dolgokat, amelyekről tudnod kellene, és azok a dolgok, amelyekről, tudnod kellene, esetleg elfelejtetted - vagyis ezeket a dolgokat meg kell, hogy tanítsák neked.

Jób 38:1-3: Majd felele az Úr Jóbnak a forgószélből, és monda: 2. Ki az, aki elhomályosítja az örök rendet tudatlan beszéddel? 3. Nosza övezd fel, mint férfiú derekadat, én majd kérdezlek, te meg taníts engem!

Ez a fajta hangvétel Jób hozzáállását gyorsan megváltoztatja.

Jób meg tud válaszolni ezekre? Hogy válaszolt? *Nem tudom, nem tudom.*

Az Úr folyamatosan kérdez a 40. fejezetig. *Hol voltál te akkor, hol voltál te akkor? Mit tudsz te erről, hogyan működik ez?*

Jób helytelen és hibás dolgokat mondott.

Jób 40:3: És szóla Jób az Úrnak, és monda.